

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/53/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822010045
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5822010045.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 16. novembra 2023 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej, prejednal odvolania prokurátora, obžalovaného A. B. a poškodeného podané proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/18/2022 zo dňa 8. novembra 2022 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), f) ods. 2 Tr. por. zrušuje rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/18/2022 zo dňa 8.11.2022 v časti - vo výroku o treste odňatia slobody a vo výrokoch o náhrade škody.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine,

obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Námestove, trvale bytom
B. XX,

odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmenečne odkladá a zároveň mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému určuje skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. obžalovanému u k l a d á obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., obžalovanému u k l a d á aj trest zákazu činnosti vodiča, t. j. zákaz viesť akékoľvek motorové vozidlá na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. ruší výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/39/2021 zo dňa 30.4.2021, právoplatným dňa 10.3.2022, v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/39/2021 zo dňa 15.3.2022, právoplatným 15.3.2022, za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 4 Tr. zák., a to trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 2 (dva) roky a trest zákazu činnosti vodiča, t. j. zákaz riadiť akékoľvek motorové vozidlá na dobu 3 (tri) roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie Poľnohospodárskeho družstva Magura, Družstevná 380, 02944 Rabča, IČO: 30228531, zamietá, ako podané neoprávnenou osobou.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/18/2022 zo dňa 8. novembra 2022 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

„dňa 02.03.2019 prostredníctvom iných, dobromyseľných osôb, v areáli Poľnohospodárskeho družstva Magura v Rabči odcudzil pracovný samohybný stroj, teleskopický nakladač JCB, VIN: JGB5AAXGK02338388, ev.č. NOZ237, takým spôsobom, že bez vedomia a súhlasu vlastníka alebo držiteľa, telefonicky z čísla XXXX XXX XXX, objednal v spoločnosti C., s.r.o., D., odvoz uvedeného pracovného samohybného stroja, ktorého vlastníkom je obchodná spoločnosť ČSOB Leasing, a.s., Bratislava a držiteľom Poľnohospodárske družstvo Magura, Rabča ako leasingový nájomca, následne C. E., zamestnanec PD Magura, Rabča na základe pokynu A. B. ako jeho nadriadeného, v čase okolo 13.00 hod. dňa 02.03.2019 v areáli PD Magura, Rabča naložil stroj na odťahové vozidlo spoločnosti C., s.r.o. D., ktoré ho podľa inštrukcií A. B. odviezlo a následne toho istého dňa vyložilo v obci F. v Poľskej republike, kde už mal A. B. dohodnutý jeho predaj, čím spôsobil ČSOB Leasing, a.s., so sídlom Panónska cesta 11, 852 01 Bratislava, IČO: 35 704 713, škodu vo výške 35.078,- €“.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovaný A. B. podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený a zároveň uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určil obžalovanému skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. d) Trestného zákona uložil obžalovanému povinnosť do šiestich mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku nahradiť škodu poškodenému Poľnohospodárskemu družstvu Magura, Družstevná 380, 029 44 Rabča, IČO: 30 228 531 škodu vo výške 14.870,86 eur.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom okresného súdu v mieste pobytu obžalovaného podľa konkrétneho určenia probačného a mediačného úradníka, a to počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Poľnohospodárskemu družstvu Magura, Družstevná 380, 029 44 Rabča, IČO: 30 228 531 škodu vo výške 14.870,86 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného Poľnohospodárske družstvo Magura, Družstevná 380, 029 44 Rabča, IČO: 30 228 531 so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný A. B. priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, a to proti výroku o treste aj výroku o náhrade škody. Obžalovaný podané odvolanie písomne zdôvodnil prostredníctvom obhajcu, a to podaním zo dňa 18.01.2023, doručeným elektronicky Okresnému súdu Námestovo dňa 31.01.2023, a to s poukazom na nasledovné:

Obžalovaný poukazuje v odôvodnení odvolania na zákonné ustanovenia § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák., § 124 ods. 1 Tr. zák., § 125 ods. 1 Tr. zák., § 36 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák., ktoré cituje. Obžalovanému a obhajobe je známe, že aplikácia ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. zo strany súdu v rámci rozhodovania o treste, za splnenia podmienok v zmysle citovaného ustanovenia v jednotlivom prípade je vždy fakultatívnou možnosťou súdu a obžalovanému z daného ustanovenia aj za predpokladu splnenia uvedených podmienok nevzniká automaticky na aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. právny nárok. V uvedenom prípade však je presvedčený, že objektívne k naplneniu podmienok umožňujúcich aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. v rámci rozhodovania súdu o treste došlo. S jeho návrhom, predneseným v rámci záverečnej reči sa stotožnila aj Okresná prokuratúra Námestovo, ktorej sa trestná sadzba, ktorá má byť aplikovaná

na jeho prípad, s ohľadom na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obvineného ako páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy zdala taktiež neprímerane prísna. Okresný súd Námestovo návrhu prokuratúry aj obhajoby, na aplikáciu ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. nevyhoviel. Keďže si je vedomý, že ako obžalovaný nemá nárok na aplikáciu tohto ustanovenia, má však za to, že súd v rámci týmto odvolaním napádaného rozsudku žiadnym spôsobom nezodôvodnil, prečo návrhu obhajoby nevyhoviel. Z napádaného rozsudku vyplýva jediná úvaha súdu, kde súd odôvodňuje len to, prečo mu uložil skúšobnú dobu na 3 roky, čo je v strede zákonnej lehoty, keď súd udáva, že pri ukladaní trestu prihliadal aj na okolnosti spáchania skutku, že z jeho strany malo ísť o plánovanú činnosť, trestný čin mal pripravovať, bol si vedomý, čo sa chystá spáchať, že z jeho strany išlo o úmyselné konanie a nemožno v žiadnom prípade hovoriť o chvíľkovom zlyhaní. Má za to, že absencia náležitého odôvodnenia rozhodnutia súdu čo do výroku o treste zakladá dôvodnosť odvolania, nakoľko sa so závermi súdu nemožno stotožniť. Taktiež sa v danom prípade zjavne jedná o neprímerane formalistický a prísny náhľad súdu k jeho osobe a ku konaniu, ktoré sa mu kladie za vinu. Je presvedčený, že miernejší trest by v danom prípade mal za následok dosiahnutie účelu trestu, ktorým je morálne odsúdenie páchatel'a, represia generálna, individuálna prevencia, čo si v konečnom dôsledku vytýčil ako základné vodítko pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu aj Okresný súd Námestovo. Taktiež poukazuje na rozpor medzi skutkovou vetou obžaloby v rozsudku, ktorá opisuje konanie kladené mu za vinu, s konečným rozhodnutím súdu, a to predovšetkým vo vzťahu k výške spôsobenej škody a osobe poškodeného. Z obžaloby, ako aj z týmto odvolaním napádaného rozsudku vyplýva, že poškodeným je v danom prípade spoločnosť ČSOB Leasing, a.s., ktorej mala konaním obvineného vzniknúť škoda vo výške 35.078,- Eur. Od tejto výšky škody sa od začiatku odvíjala aj právna kvalifikácia skutku, ktorého spáchanie sa obvinenému kladie za vinu, nakoľko táto škoda predstavuje v súlade s ust. § 125 ods. 1 Tr. zák. značnú škodu, čo malo za následok aplikáciu právnej kvalifikácie jeho skutku podľa ust. § 212 ods. 3 písm. a) Tr. zák. V tomto napádanom rozsudku ho však súd zaviazal na náhradu škody v podstatne menšom rozsahu, a to v sume 14.870,86 Eur a vo vzťahu k úplne odlišnému poškodenému. Tento právny záver súdu považuje za právne neudržateľný a neakceptovateľný, keďže existuje nesúlad medzi výškou škody, spáchanie ktorej mu bolo od počiatku kladené za vinu, ako aj pomenovanie poškodeného a výškou škody, na ktorej úhradu ho súd zaviazal ako aj osobou poškodeného. Z uvedeného, preto podľa jeho úsudku vyplýva značná zmätočnosť a pochybnosť, či OČTK a súd v jeho prípade aplikovali na skutok, kladený mu za vinu, správnu právnu kvalifikáciu. Čo sa týka výroku o náhrade škody, tento považuje za maximálne zmätočný, nejasný a nezrozumiteľný, keďže mu vonkoncom nie je zrejmé a známe, akými úvahami a na základe akých výpočtov dospel súd k záveru o uloženej výške náhrady škody a osobe poškodeného. Ako osoba vedomá si následkov svojho protiprávneho konania je si vedomý svojej morálnej povinnosti a týmto následkom čeliť a chlapsky ich znášať, no vyžaduje preto aj náležité a zrozumiteľné odôvodnenie takéhoto rozhodnutia. Vzhľadom k vyššie uvedenému navrhuje a žiada, aby odvolací súd spoľahlivým a dôkladným spôsobom preskúmal a vyhodnotil toto odvolanie, ako aj napádaný rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/18/2022 zo dňa 08.11.2022 ako aj konanie mu predchádzajúce a v prípade stotožnenia sa s odvolacími dôvodmi zmenil rozsudok Okresného súdu Námestovo, v časti vo výroku o treste a náhrade škody v prospech obžalovaného.

Proti rozsudku podal odvolanie aj prokurátor písomným podaním zo dňa 23. novembra 2022, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 23. 11. 2022, a to proti výrokom o náhrade škody rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/18/2022 zo dňa 08. 11. 2022 v neprospech obžalovaného A. B.. Odvolanie prokurátor písomne odôvodnil podaním zo dňa 24. marca 2023, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 27.03.2023, a to nasledovne:

„Predmetom mojich námietok je výška náhrady škody, ktorú súd uložil obžalovanému nahradiť tak vo výroku o treste podľa § 51 ods. 1, 4 písm. d) Trestného zákona, ako aj procesným výrokom podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku.

Súd zjavne vychádzal z pomerne neobvyklého prístupu poškodeného Poľnohospodárskeho družstva Magura Rabča, ktoré sa rozhodlo ďalej plniť podmienky leasingovej zmluvy a vzniknutú škodu si vymáhať od obž. A. B., pričom právny vlastník predmetu útoku, ČSOB Leasing, a.s., Bratislava, si nárok na náhradu škody neuplatňuje práve preto, že škodu fakticky znáša leasingový nájomca. Reálne tak vznikla škoda práve družstvu a hoci ide o neštandardný postup, toto usporiadanie vzájomných vzťahov sa neprieči zákonu, pretože medzi oboma subjektmi existuje súkromnoprávny vzťah, súladný s právnym poriadkom, v rámci ktorého si zmluvné strany slobodne určujú, akým spôsobom budú riešiť vzniknuté situácie. Leasingovej spoločnosti tak nemožno vnučovať, aby si škodu nárokovala a naopak treba

akceptovať skutočnosť, že táto škoda reálne vznikla družstvu. Súd tak správne priznal poškodenému nárok na náhradu škody, len v inej výške, ako bola škoda uplatnená a podľa môjho názoru aj v inej výške, než mala byť táto škoda priznaná.

Široké pojatie definície osoby poškodeného a škody v zmysle § 46 ods. 1 Trestného poriadku a § 124 ods. 1 Trestného zákona umožňuje prekročiť rámec škody ako znaku skutkovej podstaty toho-ktorého trestného činu a dáva súdu oprávnenie uložiť obžalovanému povinnosť nahradiť škodu prakticky o celom rozsahu, ktorý určuje § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čiže skutočnú škodu a to, čo poškodenému ušlo.

Z uvedeného pohľadu je úplne minimálnym základom, teda výškou náhrady škody, pod ktorú súd nemal nárok znížiť, suma 35.078,- €. Ide o výšku škody, ktorá je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku a nebola dosiaľ uhradená. Ak uznáme, že predmetným skutkom vznikla reálne škoda Poľnohospodárskemu družstvu Magura Rabča, ktoré ju v skutočnosti znášalo, nemožno spochybniť, že došlo k zmenšeniu jeho majetku minimálne o sumu predstavujúcu hodnotu odcudzeného stroja a je preto namieste použiť analogicky druhú vetu ustanovenia § 287 ods. 1 Trestného poriadku, totiž uložiť obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu, ktorej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku odsudzujúceho rozsudku.

Nad rámec tohto minima bol družstvom ešte uplatnený nárok na náhradu škody, spôsobenej márnym platením leasingových splátok v celom priebehu zmluvného vzťahu a škody spôsobenej nutnosťou využitia externých služieb miesto používania odcudzeného stroja.

Čo sa týka leasingových splátok, v tomto smere je dôležité, že obžalovaný inicioval a organizoval dohodnutie podmienok leasingovej zmluvy, čiže po subjektívnej stránke v čase odcudzenia stroja vedel nielen to, že tento druh škody jeho zamestnávateľovi vznikne, ale poznal aj výšku potenciálnej škody. Účelom finančného leasingu a úhrady jeho splátok je nielen možnosť predmet leasingu užívať, ale najmä dosiahnuť jeho získanie do vlastníctva. Preto považujem uplatnený nárok družstva za oprávnený minimálne v časti splátok, ktoré boli uhradené do momentu odcudzenia stroja.

Na posúdenie oprávnenosti časti uplatneného nároku na náhradu škody, spôsobenej nutnosťou využitia externých služieb, by bolo potrebné rozsiahle dokazovanie, výrazne prekračujúce rozsah, nevyhnutný na dosiahnutie účelu trestného konania. Len z predložených listín totiž nemožno podľa môjho názoru spoľahlivo konštatovať, či poškodený skutočne nemohol zabezpečiť predmetné činnosti vo vlastnej réžii inými technickými prostriedkami, ani nevyhnutnosť týchto výkonov na výkon jeho podnikateľskej činnosti. Preto voči postupu podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku vo vzťahu k tejto položke námietky nemám. Na základe horeuvedených skutočností navrhujem odvolaciemu súdu, aby napadnuté výroky prvostupňového rozsudku zrušil a sám rozhodol o nárokoch Poľnohospodárskeho družstva Magura, Rabča na náhradu škody v oboch výrokoch“.

Proti rozsudku podal odvolanie aj poškodený Poľnohospodárske družstvo Magura, Družstevná 380, 029 44 Rabča, IČO: 30 228 531, zastúpený splnomocnencom G. H. I., ktorý bol prítomný na hlavnom pojednávaní, kde bol vyhlásený rozsudok, pričom do zápisnice uviedol, že sa nevyjadruje po vyhlásení rozsudku a poučení o opravnom prostriedku. Poškodený doručil odvolanie voči rozsudku v časti výšky náhrady škody v konaní sp. zn. 6T/18/2022, elektronicky dňa 27.12.2022, spolu s prílohami. Odvolanie odôvodnil tým, že dňa 20.12.2022 im bol doručený rozsudok v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pričom v rozsudku mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému PD Magura škodu vo výške 14.870,86 Eur. S takýmto rozhodnutím nesúhlasia, pričom si uplatňujú vyššiu náhradu škody tak, ako je to upresnené v konkrétnom odvolaní. PD Magura si žiada škodu uplatniť voči obžalovanému v súvislosti s nárokmi ČSOB Leasing v celej výške nároku ČSOB Leasing 62.183,99 Eur. Do nároku žiadajú zaradiť i doteraz nesplatenú časť vo výške 2.032,49 Eur, nakoľko PD Magura má zmluvnú povinnosť túto čiastku uhradiť. Pokiaľ tak PD Magura neučiní, bude si ju ČSOB Leasing vymáhať. Okrem leasingovej škody vznikla PD Magura škoda vo výške 9.516,76 Eur v súvislosti s povinnosťou vrátiť odpočítanú daň z pridanej hodnoty. Ďalej si PD Magura muselo objednávať externé služby, ktoré si bez ukradnutého zariadenia nemohlo vykonať samostatne, z tohto dôvodu vznikla PD Magura škoda vo výške 8.706,70 Eur. Písomnosť je datovaná dňa 28.12.2022. Ďalej poškodený dopĺňal písomne podané odvolanie potvrdeniami o ním realizovaných platbách v mesiaci január 2023, február 2023, marec 2023, apríl 2023 a máj 2023, týkajúcimi sa výpočtu škody.

Prokurátor, obžalovaný, ani poškodený PD Magura nereagovali navzájom vyjadreniami na svoje písomné odvolania.

Pred začatím verejného zasadnutia senát krajského súdu rozhodol podľa 298 Tr. por., § 256 ods. 3 Tr. por., že Poľnohospodárske družstvo Magura, Družstevná 380, 029 44 Rabča, IČO: 30 228 531, zastúpené splnomocnencom G. H. I. nepripúšťa do konania ako poškodeného. Odvolací súd pri rozhodnutí vychádzal zo skutočnosti, že obžalovaný je stíhaný pre trestný čin krádeže, so špecifikovaným subjektom – poškodeným, t.j. vlastníkom veci, ktorá bola predmetom krádeže. V prejednávanej trestnej veci je v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia, obžaloby, ako aj rozsudku jednoznačne identifikovaný ako poškodený subjekt ČSOB Leasing, a.s., so sídlom Panónska cesta 11, 852 01 Bratislava (toho času Žižkova 11, 815 10 Bratislava - mestská časť Staré Mesto), IČO: 35 704 713, ktorý bol v čase skutku vlastníkom samohybného stroja, teleskopického nakladača, identifikovaného v skutkovej vete rozsudku. Poľnohospodárske družstvo Magura, Rabča bolo leasingovým nájomcom, nie vlastníkom. Právna kvalifikácia konania obžalovaného ako trestného činu krádeže sa odvíjala od hodnoty samohybného stroja, teleskopického nakladača, určenej znaleckým posudkom. Je právom poškodeného, nie povinnosťou v tomto prípade ČSOB Leasing, a.s., uplatniť si v trestnom konaní nárok na náhradu škody. Vychádzajúc z definície osoby poškodeného v zmysle § 46 ods. 1 Tr. por., keďže krajský súd zistil, že práva poškodeného si v tomto konaní uplatňuje osoba, ktorej toto právo zrejme nepatrí (PD Magura), vyslovil uznesením podľa § 256 ods. 3 Tr. por., že túto osobu na verejné zasadnutie ako poškodeného nepripúšťa. Odvolací súd pripomína, že také rozhodnutie nebráni uplatneniu nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Obžalovaný A. B. sa na verejné zasadnutie konané dňa 16. novembra 2023 pred odvolacím Krajským súdom v Žiline nedostavil, o termíne verejného zasadnutia bol upovedomený riadne a včas, upovedomenie o termíne verejného zasadnutia, určeného na 16.11.2023 prevzal dňa 27.09.2023. Zároveň sa verejného zasadnutia zúčastnil zvolený obhajca obžalovaného, ktorý krátkou cestou predložil súdu splnomocnenie a aj žiadosť obžalovaného o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Prítomný prokurátor navrhol vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného A. B.. Nakoľko nebola pre takýto postup zistená žiadna zákonná prekážka, odvolací krajský súd rozhodol o vykonaní verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného. V rámci konečných návrhov na verejnom zasadnutí prokurátor navrhol odvolaniu prokurátora vyhovieť, v súvislosti s rozhodnutím krajského súdu, ktorý nepripustil PD Magura do konania ako poškodeného, navrhol zrušiť výroky o náhrade škody a odvolanie PD Magura odmietnuť podľa § 316 ods. 1 Tr. por., ako podané neoprávnenou osobou. Odvolanie obžalovaného, čo sa týka výroku o treste, navrhol zamietnuť ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť v časti výroku o treste, v časti výroku o náhrade škody navrhol, aby krajský súd tieto výroky zrušil bez toho, aby vo veci rozhodol, nakoľko ČSOB Leasing, a.s., si riadne nevyčísľil škodu. Odvolanie G. I. navrhol podľa § 316 zamietnuť ako podané neoprávnenou osobou. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia (prokurátor, obžalovaný) podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolania podané obžalovaným A. B. (proti výroku o treste a náhrade škody) a prokurátorom (proti výroku o náhrade škody) boli síce podané oprávnenými osobami, v zákonom stanovenej lehote, proti výrokom, proti ktorým sú prípustné, avšak dôvodné je len odvolanie obžalovaného, avšak aj z iných dôvodov ako uvádzal obžalovaný a odvolanie prokurátora proti výroku o náhrade škody dôvodné nie je. Nakoľko odvolací súd rozhodol o nepripustení PD Magura ako poškodeného do konania, následne postupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a jeho odvolanie zamietol ako podané neoprávnenou osobou.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisu primárne zistil, že procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal napadnutým výrokom o treste, bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolací súd preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného. Zistil, že v tomto smere konal súd prvého stupňa správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Obžalovaný dal vyhlásením o vine dostatočne najavo, že žiadnym spôsobom nenamieta skutkové a právne závery obžaloby. Priznanie viny bolo teda súdom prvého stupňa prijaté v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Zákonným bol potom ďalší postup súdu prvého stupňa, keď nevykonával dokazovanie v rozsahu priznanej viny a vykonal len dokazovanie ohľadne uloženia trestu

obžalovanému a ohľadne rozhodnutia o uplatnených nárokoch poškodeného na náhradu škody. Ako už bolo vyššie uvedené, s ohľadom na prijaté vyhlásenie o vine obžalovaným, ktorého dôsledkom je jeho neodvolateľnosť a v tomto rozsahu nenapadnuteľnosť odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., obžalovaný svoje odvolanie obmedzil len vo vzťahu k výroku o treste, čím bola determinovaná aj prieskumná činnosť odvolacieho krajského súdu len vo vzťahu k tomuto výroku a vo vzťahu ku konaniu, ktoré tomuto výroku predchádzalo.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o treste, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov vyplývajúce, avšak prvostupňový súd pri ukladaní trestov nepostupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona. Odvolacia námietka obžalovaného vo vzťahu k výroku o treste je teda dôvodná, avšak z iných dôvodov, ako to uvádzal obžalovaný v podanom odvolaní.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí v zmysle § 326 ods. 5 Tr. por. doplnil dokazovanie, a to podľa § 269 Tr. por. oboznámením sa s pripojeným spisom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 36T/39/2021, z neho bol prečítaný trestný rozkaz, č.k. 36T/39/2021-175 zo dňa 30.04.2021, právoplatný dňa 10.03.2022, v spojení s uznesením okresného súdu, č.k. 36T/39/2021-190 zo dňa 15.03.2022, právoplatným dňa 15.03.2022, ktorým bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 4 Tr. zák., ktorého sa dopustil dňa 10.10.2020 a za čo bol odsúdený podľa § 289 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 353 ods. 2 Tr. por., na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obvinenému výkon trestu odňatia slobody bol podmienčne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba 2 roky. Zároveň bol obvinenému uložený podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti vodiča, t.j. zákaz riadiť akékoľvek motorové vozidlo na dobu 3 roky. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodené spoločnosti Rex Leasing, spol. s r.o., IMPULS-LEASING Slovakia s.r.o. s nárokom na náhradu škody boli odkázané na civilný proces. Trestný rozkaz Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/39/2021 zo dňa 30.04.2021 bol doručený obžalovanému dňa 18.06.2021 (doručenie trestného rozkazu má účinky vyhlásenia rozsudku). Po doplnení dokazovania oboznámením pripojeného spisu krajský súd zistil, že u obžalovaného sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu ako trestu priaznivejšieho pre obžalovaného z hľadiska zásad ukladania trestov za viac trestných činov.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom krajský súd napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. f), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/18/2022 zo dňa 08.11.2022 v časti - vo výroku o treste odňatia slobody a vo výrokoch o náhrade škody a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine obžalovaného A. B. odsúdil na súhrnný podmienčný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s probačným dohľadom na 3 roky, avšak ako súčasť probačného dohľadu na rozdiel od okresného súdu podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák., uložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a zároveň uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti vodiča podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. Uvedená zmena nie je v neprospech obžalovaného, v danom prípade krajský súd konal len na podklade odvolania podaného obžalovaným.

Krajský súd totožne so súdom prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému A. B. zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a jej spáchanie úprimne oľutoval. Zároveň správne zistil aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., t.j. viedol pred spáchaním skutku riadny život. Zároveň u obžalovaného správne dospel k záveru o neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zák. Podľa súdnej praxe, ak je obžalovanému ukladaný trest

odňatia slobody vo zvýšenej trestnej sadzbe podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., nemožno okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, hodnotiť zároveň ako priťažujúcu v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., lebo by tak došlo k dvojitému pripočítaniu tej istej okolnosti v neprospech obžalovaného. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný má v odpise z registra jeden záznam, a to odsúdenie Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 36T/39/2021, trestným rozkazom zo dňa 30.04.2021, ktorý bol doručený obžalovanému dňa 18.06.2021 a právoplatným v spojení s uznesením zo dňa 15.03.2022. Po doplnení dokazovania oboznámením pripojeného spisu krajský súd zistil, že u obžalovaného sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu (skoršie rozhodnutie nebolo zahladené) ako trestu priaznivejšieho pre obžalovaného z hľadiska zásad ukladania trestov za viac trestných činov podľa § 42 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd pri ukladaní trestu vychádzal zo všetkých základných zásad pre ukladanie trestu, najmä z ust. § 34 Tr. zák., prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Po preskúmaní spisu krajský súd zistil, že prvostupňový súd v napadnutom rozsudku nepostupoval správne a v súlade so zákonom, keď obžalovanému uložil samostatný trest. Keďže krajský súd v odvolacom konaní zistil splnenie podmienok na uloženie súhrnného trestu a nakoľko súhrnný trest je v každom ohľade pre páchatela priaznivejší ako trest samostatný, odvolací súd mohol obžalovanému uložiť na podklade ním podaného odvolania súhrnný trest odňatia slobody v rovnakej výmere, ako bol uložený v pôvodnom rozsudku Okresného súdu Námestovo. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a rovnako tak postupoval aj krajský súd, keď obžalovanému ukladal trest odňatia slobody podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., za trestný čin najprísnejšie trestný (trestná sadzba v rozpätí 3 až 10 rokov) a jeho výkon mu za splnenia zákonných podmienok podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienienečne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom vo výmere 3 roky. Obžalovanému síce ukladal trest za spáchanie prečinu a zločinu (§ 41 ods. 2 Tr. zák.), avšak trest mu bol uložený totožne s okresným súdom na dolnej hranici trestnej sadzby. Práve uloženie trestu odňatia slobody s podmienienečným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom môže u obžalovaného najlepšie splniť svoj účel a obžalovaného ďalej primäť k vedeniu riadneho života. Nakoľko v zmysle § 51 ods. 2 Tr. zák., v prípade uloženia trestu odňatia slobody s podmienienečným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, súd zároveň uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu, krajský súd považoval uloženie obmedzenia, spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák., za také, ktoré zdôrazní účel trestu v súvislosti s celou zbierajúcou sa trestnou činnosťou obžalovaného. K pôvodne uloženej povinnosti v napádanom rozsudku odvolací súd uvádza, že okresný súd nepostupoval správne, pokiaľ uložil obžalovanému povinnosť do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku nahradiť škodu poškodenému Poľnohospodárskemu družstvu Magura podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. d) Tr. zák., primárne ako subjektu ktorý nie je poškodeným v tomto konaní a zároveň v rozpore s ustanovením § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák., ustanoviť kratšiu dobu ako skúšobnú dobu na nahradenie spôsobenej škody. Na rozdiel od okresného súdu, krajský súd však v rámci výroku o treste samostatným výrokom neuložil obžalovanému povinnosť podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediáčnym úradníkom v mieste pobytu obžalovaného počas skúšobnej doby. Táto povinnosť podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., t.j. povinnosť strpieť nad sebou kontrolu probačným a mediáčnym úradníkom v prípade uloženia trestu odňatia slobody s podmienienečným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom automaticky vyplýva priamo zo zákona, a preto o jej uložení už nerozhoduje súd samostatným výrokom. Obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák., uložil krajský súd práve v súvislosti s ukladaním súhrnného trestu, aj za trestný čin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 4 Tr. zák. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vodiča, t.j. zákaz viesť akékoľvek motorové vozidlá na dobu 3 roky, s poukazom na ust. § 42 ods. 2 Tr. zák. Zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/39/2021 zo dňa 30.4.2021, právoplatným dňa 10.3.2022, v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/39/2021 zo dňa 15.3.2022, právoplatným 15.3.2022, za prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 4 Tr. zák., a to trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmienienečným odkladom na skúšobnú dobu 2 (dva) roky a trest zákazu činnosti vodiča, t. j. zákaz riadiť akékoľvek motorové vozidlá na dobu 3 (tri) roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa nepoužil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody s prihliadnutím na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a, okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil trest bez aplikácie tohto zákonného ustanovenia, k čomu krajský súd dopĺňa nasledovné: Obžalovaný A. B. v tejto trestnej veci na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré okresný súd prijal a obžalovaného uznal vinným v zmysle podanej obžaloby. Krajský súd si je vedomý toho, že v takomto prípade vyhlásenia o vine obžalovanému môže byť uložený trest odňatia slobody aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda znížený až o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody (Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44 publikované v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2017). Aj v prípade vyhlásenia viny však obžalovaný automaticky nemá nárok na postup pri ukladaní trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda znížený pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody až o jednu tretinu. Nakoľko sa jedná len o možnosť, súd musí vždy skúmať, či sú tu splnené zákonné podmienky pre postup pri ukladaní trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. V danom prípade krajský súd zistil viaceré konkrétne skutočnosti, pre ktoré u obžalovaného by nezodpovedalo stavu veci a zákonu ukladať trestu odňatia slobody aplikujúc zákonné ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam (spôsobenie značnej škody, plánovanie postupu).

Obžalovaný však nepochybne na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., čo pri ukladaní trestu obžalovanému nemožno ponechať bez povšimnutia. Pri určovaní výmery trestu nemožno dať na jednu úroveň páchatel'a trestného činu, ktorý vyhlásil, že je vinný zo spáchania trestného činu, v dôsledku čoho nebolo nutné v konaní pred súdom ďalej vykonávať dokazovanie ohľadne viny obžalovaného, ktorý súčasne takýmto spôsobom prejavil kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, jej spáchanie úprimne oľutoval a páchatel'a, ktorý spáchanie skutku popiera a v konaní pred súdom bolo nutné vykonať celé dokazovanie ohľadne viny obžalovaného. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., krajský súd sa stotožňuje s uložením obžalovanému trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody s podmienočným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom.

Vo všeobecnosti platí, že ak obžalovaný na prvom hlavnom pojednávaní v jeho úvode učiní vyhlásenie o vine, uvedené sa nepochybne v pozitívnom smere v konečnom dôsledku zohľadní pri ukladaní trestu obžalovanému (odpadá nutnosť vykonania dokazovania o vine obžalovaného na hlavnom pojednávaní). V tejto súvislosti však nemožno opomenúť, že v prípade vyhlásenia viny obžalovaný nemá žiadnu istotu, že súd mu uloží trest odňatia slobody mimoriadne znížený pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, a to dokonca až o jednu tretinu postupujúc podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam (na uvedené nemá obžalovaný priamo zo zákona nárok). V prípade uznania viny obžalovaný neodvolateľne prijíma všetky právne účinky uznania viny (neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznannej viny, obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie len pre závažné porušenie práva na obhajobu) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu, čo zdôraznil aj Najvyšší súd SR v rámci už vyššie uvedeného Stanoviska. Možnosť ukladania trestu páchatel'ovi, ktorý na hlavnom pojednávaní vyhlásil vinu, podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda mimoriadne zníženého pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, by mala byť v praxi súdov v odôvodnených prípadoch aktívne využívaná ako dôležitý signál pre páchatel'ov trestnej činnosti s cieľom urýchlenia konania pred súdom (v prípade vyhlásenia viny obžalovaným na hlavnom pojednávaní tu pre súd odpadá nutnosť na hlavnom pojednávaní vykonávať dokazovanie o vine, pričom obžalovanému je súčasne daná šanca na uloženie miernejšieho trestu, dokonca v odôvodnených prípadoch mimoriadne zníženého pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, a to dokonca až o jednu tretinu).

Krajský súd na okraj poznamenáva, že pokiaľ by obžalovaný neurobil vyhlásenie o vine podľa § 257 písm. b) Tr. por., nebolo by na mieste obžalovanému ukladať trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ale tento by mu bol ukladaný vo vyššej výmere, (u obžalovaného by zrejme absentovala poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák.).

Zároveň odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného zrušil všetky výroky o náhrade škody, nakoľko tieto nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a zo skutkovej vety rozsudku jednoznačne vyplýva, že konaním obžalovaného je ČSOB Leasing, a.s., so sídlom Panónska cesta 11, IČO: 35 704 713, poškodeným subjektom pri trestnom čine právne kvalifikovanom ako trestný čin krádeže. Aj táto zmena nie je v neprospech obžalovaného. Na základe vyššie uvedených dôvodov potom vyhodnotil odvolacie námietky prokurátora voči výrokom o náhrade škody ako nedôvodné a podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietol. Pretože odvolací súd rozhodol o nepripustení PD Magura ako poškodeného do konania, z tohto dôvodu sa potom jeho odvolacími námietkami meritórne nezaoberal a odvolanie zamietol ako podané neoprávnenou osobou podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.